



พระราชกฤษฎีกา

กำหนดเขตที่ดิน ในท้องที่ตำบลเกาะเต่า อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง

ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน

พ.ศ. ๒๕๔๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

เป็นปีที่ ๖๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตที่ดิน ในท้องที่ตำบลเกาะเต่า อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง
ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๒๕
วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘ อันเป็นกฎหมาย
ที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับ
มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้
โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดิน ในท้องที่ตำบลเกาะเต่า
อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๘”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ที่ดินในท้องที่ตำบลเกาะเต่า อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

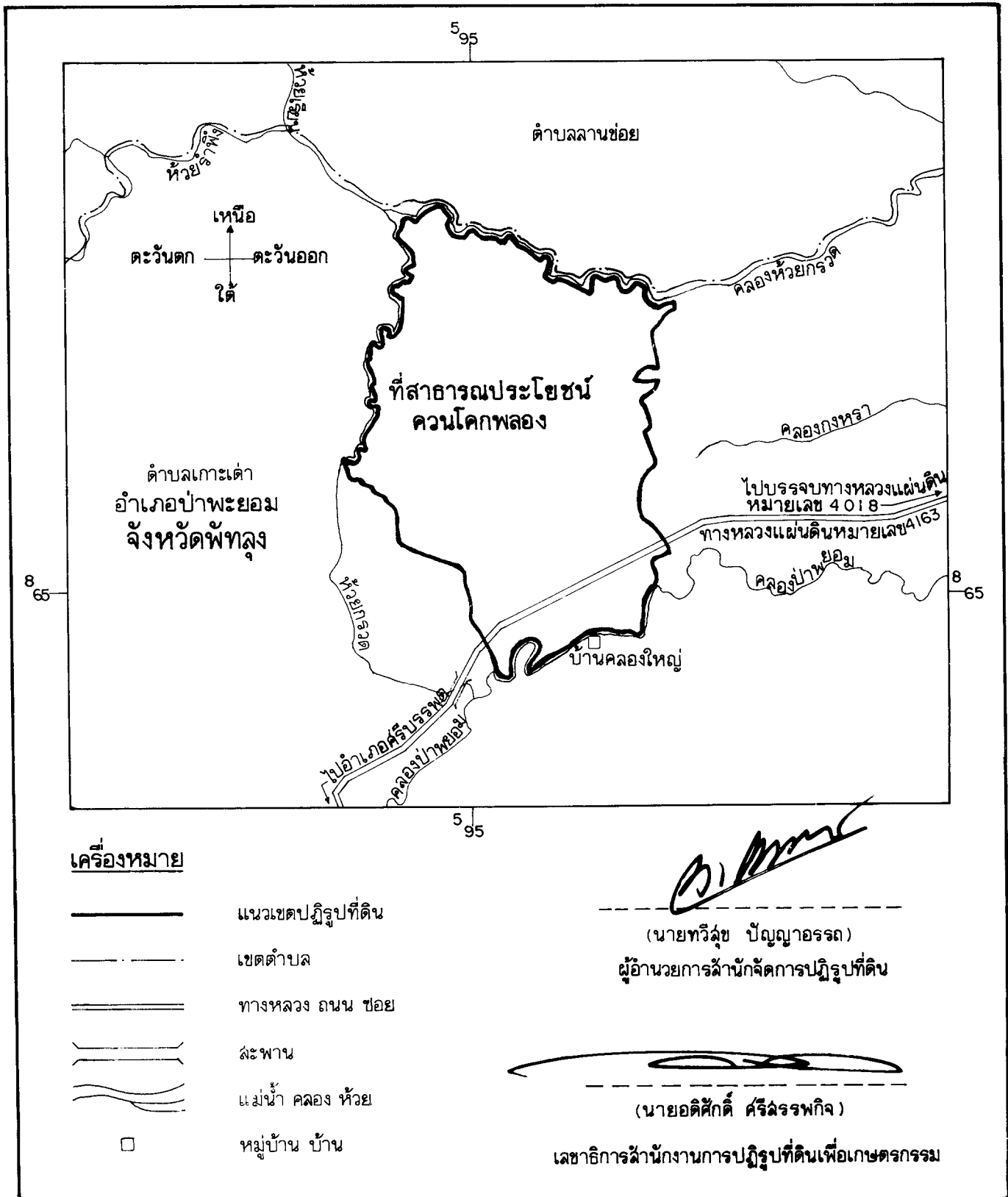
นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา

กำหนดเขตที่ดิน ในท้องที่ตำบลเกาะเต่า อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง
ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน

พ.ศ. 2548

มาตราส่วน 1 : 50,000



หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ เนื่องจากในท้องที่ตำบลเกาะเต่า อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง มีเกษตรกรผู้ไม่มีที่ดินประกอบเกษตรกรรมเป็นของตนเอง หรือมีที่ดินเล็กน้อยไม่เพียงพอแก่การครองชีพหรือต้องเช่าที่ดินของผู้อื่นประกอบเกษตรกรรมอยู่เป็นจำนวนมาก และโดยที่ที่ดินสาธารณะประโยชน์ควนโคกพลอง ในท้องที่ตำบลเกาะเต่า อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง ซึ่งทางราชการได้ประกาศหวงห้าม เมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๕ สำหรับพลเมืองใช้ไม้ตัดฟันและเลี้ยงสัตว์พาหนะ เนื้อที่ประมาณ ๕,๐๐๐ ไร่ แต่เมื่อมีการสำรวจรังวัดใหม่ปรากฏว่ามีเนื้อที่ประมาณ ๔,๖๓๖ ไร่ ๑ งาน ๘๔ ตารางวา ปัจจุบันปรากฏว่าได้เปลี่ยนสภาพจากการเป็นที่ดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันแล้ว สมควรกำหนดเขตที่ดินในท้องที่ดังกล่าวให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้